

Ἐκδοση
στήν ἑλληνική γλώσσα

Ἀνακοινώσεις καὶ Πληροφορίες

Περιεχόμενα

I Ἀνακοινώσεις

Ἐπιτροπή

ECU — Εὐρωπαϊκή Λογιστική Μονάδα	1
Μέσες τιμές καὶ ἀντιπροσωπευτικές τιμές τῶν τύπων ἐπιτραπέζιων οἴνων στὰ διάφορα κέντρα ἐμπορίας	2

Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο

Ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου τῆς 17ης Φεβρουαρίου 1981 στήν ὑπόθεση 133/80: Ἐπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων κατὰ Ἰταλικῆς Δημοκρατίας	3
Ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου τῆς 17ης Φεβρουαρίου 1981 στήν ὑπόθεση 171/80: Ἐπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων κατὰ Ἰταλικῆς Δημοκρατίας	4
Ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) τῆς 19ης Φεβρουαρίου 1981 στίς συνεκδικασθεῖσες ὑποθέσεις 122/79 καὶ 123/79: Mirtia Schiano κατὰ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων	5
Ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) τῆς 19ης Φεβρουαρίου 1981 στήν ὑπόθεση 104/80 (αἴτηση γιὰ τήν ἔκδοση προδικαστικῆς ἀποφάσεως πού υπέβαλε τό Sozialgericht de Schleswig): Kurt Beeck κατὰ Bundesanstalt für Arbeit	5
Ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) τῆς 19ης Φεβρουαρίου 1981 στήν ὑπόθεση 130/80 (αἴτηση ἐκδόσεως προδικαστικῆς ἀποφάσεως πού υποβλήθηκε ἀπό τόν ἀγορανομικό δικαστή τοῦ Arrondissementsrechtbank τοῦ Ἀμστερνταμ): ποινική διαδικασία κατὰ Fabriek voor Hoogwaardige Voedingsprodukten Keldermann BV	6
Ἐπίθεση 26/81: Προσφυγή πού ἀσκήσθη στίς 13 Φεβρουαρίου 1981 ἡ SpA Oleifici Mediterranee κατὰ τοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων	7
Ἐπίθεση 27/81: Αἴτηση περὶ ἐκδόσεως προδικαστικῆς ἀποφάσεως, πού υποβλήθηκε μέ τήν ἀπό 26ης Νοεμβρίου 1980 ἀπόφαση τοῦ πρώτου τμήματος τοῦ Cour d'Appel τῶν Βερσαλλιών, ἡ ὁποία ἐκδόθηκε στήν ὑπόθεση Ἐταιρεία τῶν Etablissements Rohr κατὰ Dina Ossberger	8
Ἐπίθεση 35/81: Προσφυγή πού ἀσκήθηκε τήν 17η Φεβρουαρίου 1981 ἀπό τόν Henri Étienne κατὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων	8

Περιεχόμενα (συνέχεια)

Υπόθεση 38/81: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασεως βάσει διατάξεως του Bundesgerichtshof της 29ης Ιανουαρίου 1981 στο πλαίσιο της δίκης μεταξύ της εταιρείας Effer SpA και του συμβούλου σε θέματα εφευρεσιτεχνιών (Patentanwalt) διπλωματούχου μηχανικού Hans-Joachim Kantner	9
Υπόθεση 39/81: Προσφυγή που άσκησε στις 19 Φεβρουαρίου 1981 η «Χαλυβουργική ΑΕ» κατά της Έπιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	9
Υπόθεση 40/81: Προσφυγή που άσκησε στις 19 Φεβρουαρίου 1981 η «Χαλυβουργία Θεσσαλίας ΑΕ» κατά της Έπιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	10
Υπόθεση 41/81: Προσφυγή που άσκησε στις 19 Φεβρουαρίου 1981 η «Μεταλλουργική Χάλυψ ΑΕ» κατά της Έπιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	11
Υπόθεση 42/81: Προσφυγή που άσκησε στις 19 Φεβρουαρίου 1981 η «SIDENOR» Steel Products Manufacturing Company S.A. κατά της Έπιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	12
Υπόθεση 43/81: Προσφυγή που άσκησε στις 19 Φεβρουαρίου 1981 η «Ελληνική Χαλυβουργία ΑΕ» κατά της Έπιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	12

I

(Ανακοινώσεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ECU ⁽¹⁾ — ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΜΟΝΑΔΑ ⁽²⁾

τήν 11η Μαρτίου 1981

Ποσό σε έθνικό νόμισμα για μία μονάδα:

Βελγικό φράγκο και Φράγκο Λουξεμβούργου	41,7042	Δολλάριο 'Ηνωμένων Πολιτειών	1,20068
Γερμανικό μάρκο	2,54365	Έλβετικό φράγκο	2,32872
Όλλανδικό φιορίνι	2,81440	Ίσπανική πεσέτα	103,259
Λίρα στερλίνα	0,541458	Σουηδική κορόνα	5,55676
Δανική κορόνα	7,99415	Νορβηγική κορόνα	6,47949
Γαλλικό φράγκο	5,99801	Δολλάριο Καναδά	1,43986
Ίταλική λιρέτα	1231,30	Πορτογαλικό έσκούδο	67,8986
Ίρλανδική λίρα	0,696452	Αύστριακό σελλίνι	17,9382
Έλληνική δραχμή	61,6551	Φινλανδικό μάρκο	4,88078
		Ίαπωνικό γιέν	249,862

Η Έπιτροπή έθεσε σε λειτουργία τέλεξ αυτόματου άπαντήσεως που διαβιβάζει σε κάθε ενδιαφερόμενο, με άπλή κλήση του τέλεξ, τις τιμές μετατροπής στα κυριότερα νομίσματα. Η ύπηρεσία αυτή λειτουργεί κάθε ημέρα από τις 3.30 μ.μ. μέχρι την επομένη στή 1 μ.μ.

Ο ενδιαφερόμενος πρέπει να ενεργήσει κατά τον ακόλουθο τρόπο:

- να καλέσει τον αριθμό τέλεξ 23789 στις Βρυξέλλες,
- να στείλει τα στοιχεία του δικού του τέλεξ,
- να σχηματίζει τον κώδικα «cccc» που θέτει σε ενέργεια το σύστημα αυτόματου άπαντήσεως και έπιφέρει την έγγραφη των τιμών μετατροπής της Ευρωπαϊκής Λογιστικής Μονάδας στο δικό του τέλεξ,
- να μη διακόψει την επικοινωνία πριν από το τέλος του μηνύματος που προαναγγέλλεται με την έγγραφη του κώδικος «ffff».

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3180/78 του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1978 (ΕΕ αριθ. L 379 της 30. 12. 1978, σ. 1).

Άπόφαση 80/1184/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1980 (συνθήκη της Λομέ) (ΕΕ αριθ. L 349 της 23. 12. 1980, σ. 34).

Άπόφαση αριθ. 3334/80/ΕΚΑΧ της Έπιτροπής της 19ης Δεκεμβρίου 1980 (ΕΕ αριθ. L 349 της 23. 12. 1980, σ. 27).

Δημοσιονομικός κανονισμός της 16ης Δεκεμβρίου 1980 εφαρμοζόμενος στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ αριθ. L 345 της 20. 12. 1980, σ. 23).

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3308/80 του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1980 (ΕΕ αριθ. L 345 της 20. 12. 1980, σ. 1).

⁽²⁾ Άποφάσεις του Συμβουλίου των Διοικητών της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Έπενδύσεων της 18ης Μαρτίου 1975 και της 30ης Δεκεμβρίου 1977.

Μέσες τιμές και αντιπροσωπευτικές τιμές των τύπων έπιτραπέζιων οίνων στά διάφορα κέντρα έμπορίας

(όπως καθορίσθηκαν τήν 10η Μαρτίου 1981 κατ' έφαρμογή του άρθρου 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) άριθ. 337/79)

Αντιπροσωπευτικές αγορές	ECU ανά % vol/ελ	Αντιπροσωπευτικές αγορές	ECU ανά % vol/ελ
R I		A I	
Bastia	2,051	Bordeaux	Δέν έχουν καταγραφεί τιμές
Béziers	2,293	Nantes	Δέν έχουν καταγραφεί τιμές
Montpellier	2,283	Bari	1,555
Narbonne	2,292	Cagliari	Δέν έχουν καταγραφεί τιμές
Nimes	2,282	Chieti	1,615
Perpignan	2,297	Ravenna (Lugo, Faenza)	1,693
Asti	1,801	Trapani (Alcamo)	1,641
Firenze	1,641	Treviso	1,814
Lecce	Δέν έχουν καταγραφεί τιμές	Αθήνα	Δέν έχουν καταγραφεί τιμές
Pescara	1,598	Ηράκλειο	Δέν έχουν καταγραφεί τιμές
Reggio Emilia	1,943	Πάτρα	Δέν έχουν καταγραφεί τιμές (1)
Treviso	1,749	Αντιπροσωπευτική τιμή	1,669
Verona (για τά τοπικά κρασιά)	1,900		ECU/ελ
Ηράκλειο	Δέν έχουν καταγραφεί τιμές	A II	
Πάτρα	Δέν έχουν καταγραφεί τιμές	Rheinpfalz (Oberhaardt)	72,51
Αντιπροσωπευτική τιμή	1,790	Rheinhessen (Hügelland)	Δέν έχουν καταγραφεί τιμές
		Η οίνοπαραγωγική περιοχή τής Luxembourg Moselle	Δέν έχουν καταγραφεί τιμές (1)
		Αντιπροσωπευτική τιμή	72,51
R II		A III	
Bastia	2,047	Mosel-Rheingau	Δέν έχουν καταγραφεί τιμές (1)
Brignoles	Δέν έχουν καταγραφεί τιμές	Η οίνοπαραγωγική περιοχή τής Luxembourg Moselle	Δέν έχουν καταγραφεί τιμές (1)
Bari	1,987	Αντιπροσωπευτική τιμή	—
Barletta	Δέν έχουν καταγραφεί τιμές		
Cagliari	Δέν έχουν καταγραφεί τιμές		
Lecce	Δέν έχουν καταγραφεί τιμές		
Taranto	Δέν έχουν καταγραφεί τιμές		
Ηράκλειο	Δέν έχουν καταγραφεί τιμές		
Πάτρα	Δέν έχουν καταγραφεί τιμές		
Αντιπροσωπευτική τιμή	2,046		
	ECU/ελ		
R III			
Rheinpfalz-Rheinhessen (Hügelland)	Δέν έχουν καταγραφεί τιμές		

(1) Δήλωση τής τιμής ή όποια δέν έλήφθη υπόψη σύμφωνα μέ τό άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) άριθ. 2682/77.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

τῆς 17ης Φεβρουαρίου 1981

στήν υπόθεση 133/80: Επιτροπή τῶν Ευρωπαϊκῶν Κοινοτήτων κατά Ἰταλικῆς Δημοκρατίας (1)

(Γλώσσα τῆς διαδικασίας: ἡ ἰταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· ἡ οριστική μετάφραση θά δημοσιευτεῖ στή Συλλογή Νομολογίας τοῦ Δικαστηρίου)

Στήν υπόθεση 133/80, Ἐπιτροπή τῶν Ευρωπαϊκῶν Κοινοτήτων (ἐκπρόσωπος ὁ Alberto Prozillo) κατά Ἰταλικῆς Δημοκρατίας (ἐκπρόσωπος ὁ Arnaldo Squillante, ἐπικουρούμενος ἀπό τόν Avvocato dello Stato Pier Giorgio Ferri), μέ ἀντικείμενο τήν ἀναγνώριση τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ Ἰταλική Δημοκρατία παρέβη τίς ὑποχρεώσεις πού τῆς ἐπιβάλλονται ἀπό τή Συνθήκη ΕΟΚ, ἐπειδή παρέλειψε νά θεσπίσει μέσα στίς καθορισμένες προθεσμίες τίς ἀναγκαῖες διατάξεις γιά τή συμμόρφωσή της μέ τήν Ὁδηγία 77/62/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου περί προσεγγίσεως τῶν νομοθεσιῶν τῶν Κρατῶν μελῶν σχετικά μέ τή διαδικασία συνάψεως συμβάσεων δημόσιων προμηθειῶν (ΕΕ ἀριθ. L 13, 1977, σ. 1), τό Δικαστήριο, συγκείμενο ἀπό τοῦς J. Mertens de Wilmars, πρόεδρο, P. Pescatore καί T. Koopmans, Προέδρους τμημάτων, A. O'Keefe, G. Bosco A. Touffait, O. Due, U. Everling καί Ἄλ. Χλωρό, δικαστές· γενικός εἰσαγγελέας: G. Reischl· γραμματέας: A. Van Houtte, ἐξέδωσε στίς 17 Φεβρουαρίου 1981 ἀπόφαση, τῆς ὁποίας τό διατακτικό ἔχει ὡς ἑξῆς:

1. Ἐπειδή δέν θέσπισε στήν καθορισμένη προθεσμία τίς ἀναγκαῖες διατάξεις γιά τή συμμόρφωσή της μέ τήν Ὁδηγία 77/62/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου, τῆς 21ης Δεκεμβρίου 1976, περί οὐντονομοῦ τῶν διαδικασιῶν συνάψεως συμβάσεων δημόσιων προμηθειῶν (ΕΕ ἀριθ. L 13, 1977, σ. 1), ἡ Ἰταλική Δημοκρατία παρέβη μιᾶ ὑποχρέωση πού τῆς ἐπιβάλλεται ἀπό τή Συνθήκη.
2. Ἡ καθ' ἧς καταδικάζεται στή δικαστικά ἔξοδα.

(1) ΕΕ ἀριθ. C 161 τῆς 1. 7. 1980.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

τῆς 17ης Φεβρουαρίου 1981

στὴν ὑπόθεση 171/80: Ἐπιτροπή τῶν Ευρωπαϊκῶν Κοινοτήτων κατὰ Ἰταλικῆς Δημοκρατίας (*)

*(Γλώσσα τῆς διαδικασίας: ἡ ἰταλική)**(Προσωρινή μετάφραση· ἡ ὁριστική μετάφραση θὰ δημοσιευτεῖ στή Συλλογή Νομολογίας τοῦ Δικαστηρίου)*

Στὴν ὑπόθεση 171/80, Ἐπιτροπή τῶν Ευρωπαϊκῶν Κοινοτήτων (ἐκπρόσωπος ὁ Alberto Prozillo) κατὰ Ἰταλικῆς Δημοκρατίας (ἐκπρόσωπος ὁ Arnaldo Squillante, ἐπικουρούμενος ἀπὸ τὸν Avvocato dello Stato Pier Giorgio Ferri), μὲ ἀντικείμενο τὴν ἀναγνώριση τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ Ἰταλικὴ Δημοκρατία παρέβη τὶς ὑποχρεώσεις πού τῆς ἐπιβάλλονται ἀπὸ τὴ Συνθήκη ΕΟΚ, ἐπειδὴ δὲν θέσπισε μέσα στὴν καθορισμένη προθεσμία τὶς ἀναγκαῖες διατάξεις γιὰ τὴ συμμόρφωσή τῆς μὲ τὴν Ὁδηγία 76/769/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου, τῆς 27ης Ἰουλίου 1976, περὶ προσεγγίσεως τῶν νομοθετικῶν, κανονιστικῶν καὶ διοικητικῶν διατάξεων τῶν Κρατῶν μελῶν σχετικὰ μὲ τὸν περιορισμὸ τῆς διαθέσεως στὴν ἀγορὰ καὶ τῆς χρήσεως ὀρισμένων ἐπικίνδυνων οὐσιῶν καὶ παρασκευασμάτων (ΕΕ ἀριθ. L 262, 1976, σ. 201), τὸ Δικαστήριον, συγκείμενο ἀπὸ τοὺς J. Mertens de Wilmars, πρόεδρο, P. Pescatore καὶ T. Koormans, προέδρους τμημάτων, A. O'Keefe, G. Bosco, A. Touffait, O. Due, U. Everling καὶ Ἄλ. Χλωρῶ, δικαστές· γενικός εἰσαγγελέας: G. Reischl, γραμματέας: A. Van Houtte, ἐξέδωσε στὶς 17 Φεβρουαρίου 1981 ἀπόφαση, τῆς ὁποίας τὸ διατακτικὸ ἔχει ὡς ἐξῆς:

- Ἐπειδὴ δὲν θέσπισε μέσα στὴν καθορισμένη προθεσμία τὶς ἀναγκαῖες διατάξεις γιὰ τὴ συμμόρφωσή τῆς μὲ τὴν Ὁδηγία 76/769/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου, τῆς 27ης Ἰουλίου 1976, περὶ προσεγγίσεως τῶν νομοθετικῶν, κανονιστικῶν, καὶ διοικητικῶν διατάξεων τῶν Κρατῶν μελῶν σχετικὰ μὲ τὸν περιορισμὸ τῆς διαθέσεως στὴν ἀγορὰ καὶ τῆς χρήσεως ὀρισμένων ἐπικίνδυνων οὐσιῶν καὶ παρασκευασμάτων (ΕΕ ἀριθ. L 262, 1976, σ. 201), ἡ Ἰταλικὴ Δημοκρατία παρέβη μὴ ὑποχρέωση πού τῆς ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὴ Συνθήκη.*
- Ἡ καθ' ἧς καταδικάζεται στὰ δικαστικὰ ἐξόδα.*

(*) ΕΕ ἀριθ. C 212 τῆς 20. 8. 1980.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 19ης Φεβρουαρίου 1981

στίς συνεκδικασθείσες υποθέσεις 122/79 και 123/79: Mirtia Schiavo κατά Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (*)

(Γλώσσα διαδικασίας: ή ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· ή οριστική μετάφραση θά δημοσιευτεί στή Συλλογή Νομολογίας του Δικαστηρίου)

Στίς συνεκδικασθείσες υποθέσεις 122/79 και 123/79, Mirtia Schiavo (δικηγόρος: Mc Rossi) κατά Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (έκπρόσωπος: Antonio Sacchetti) πού έχουν ως αντικείμενο:

- στήν υπόθεση 122/79 τήν ακύρωση τής απόφασεως 7/78, τής 30ης Νοεμβρίου 1978, πού δημοσιεύτηκε στό μηνιαίο Δελτίο του προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Ιανουαρίου 1977, αριθ. 158, μέ τήν όποία εγκρίθηκαν, μέ ισχύ από 1ης Ιανουαρίου 1977, οι προαγωγές των υπαλλήλων του μεταφραστικού κλάδου (LA) χωρίς νά περιλαμβάνεται σ' αυτές ή προσφεύγουσα·
- στήν υπόθεση 123/79 τήν ακύρωση τής σιωπηρής απορριπτικής απόφασεως μέ τήν όποία ό κ. Hommel, γενικός γραμματέας του Συμβουλίου των Υπουργών τής Ευρωπαϊκής Κοινότητας, επικύρωσε τήν από 28 Νοεμβρίου 1978 γνωμοδότηση τής Επιτροπής εκθέσεων, απορρίπτοντας τήν αίτηση αναθεωρήσεως τής εκθέσεως βαθμολογήσεως, πού αφορούσε τήν περίοδο από 1 Νοεμβρίου 1975 έως 31 Οκτωβρίου 1977, τήν όποία ήσκησε ή προσφεύγουσα στίς 15 Ιουλίου 1978, τό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τόν P. Pescatore, πρόεδρο τμήματος, και τούς A. Touffait, O. Due, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: G. Reischl, γραμματέας· H. A. Rühl, ανώτερος διοικητικός υπάλληλος, εξέδωσε στίς 19 Φεβρουαρίου 1981 απόφαση τής όποίας τό διατακτικό είναι τό ακόλουθο:

1. Οι προσφυγές απορρίπτονται ως απαράδεκτες.
2. Η προσφεύγουσα καταδικάζεται στό σύνολο των εξόδων.

(*) ΕΕ αριθ. C 224, 6. 9. 1979.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 19ης Φεβρουαρίου 1981

στήν υπόθεση 104/80 (αίτηση για τήν έκδοση προδικαστικής απόφασεως πού υπέβαλε τό Sozialgericht de Schleswig): Kurt Beeck κατά Bundesanstalt für Arbeit (*)

(Γλώσσα τής διαδικασίας: ή γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· ή οριστική μετάφραση θά δημοσιευτεί στή Συλλογή Νομολογίας του Δικαστηρίου)

Στήν υπόθεση 104/80, πού έχει ως αντικείμενο αίτηση πού απηύθυνε προς τό Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 τής Συνθήκης ΕΟΚ, τό Sozialgericht de Schleswig και ή όποία

(*) ΕΕ αριθ. C 96 τής 19. 4. 1980.

αποβλέπει στην έκδοση, στα πλαίσια της διαφοράς που έκκρεμει ενώπιον αυτού του δικαστηρίου μεταξύ του Kurt Beeck και του Bundesanstalt für Arbeit, προδικαστικής απόφασης για την ερμηνεία των Κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1971 (ΕΕ αριθ. L 149, 1971, σ. 2) και (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 της 21ης Μαρτίου 1972 (ΕΕ αριθ. L 74, 1972, σ. 1) και ιδίως των διατάξεων των Κανονισμών αυτών που αναφέρονται στο δικαίωμα για οικογενειακά επιδόματα των μεθοριακών εργαζομένων, το Δικαστήριο (δευτέρο τμήμα), συγκείμενο από τον P. Pescatore, πρόεδρο τμήματος, και τους A. Touffait και O. Due, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: G. Reischl, γραμματέας: H. A. Rühl, ανώτερος διοικητικός υπάλληλος, εξέδωσε στις 19 Φεβρουαρίου 1981 απόφαση, της οποίας το διατακτικό έχει ως εξής:

1. *Κατά την έννοια των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 73 και 13, παράγραφος 2, στοιχείο α) του Κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, μεθοριακός εργαζόμενος, που διαμένει με τη σύζυγο και τα παιδιά του σε Κράτος μέλος άλλο από το κράτος όπου εργάζεται, αποκτά στο τελευταίο αυτό κράτος δικαίωμα για οικογενειακά επιδόματα βάσει του Κοινοτικού Δικαίου.*
2. *Το άρθρο 10, παράγραφος 1 α) του Κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72, όπως αναθεωρήθηκε, δεν αναστέλλει την καταβολή οικογενειακών παροχών ή οικογενειακών επιδομάτων που οφείλονται, οντάμει της νομοθεσίας του κράτους όπου παρέχεται ή εργασία, παρά μόνο μέχρι το ποσό που εισπράττεται κατά την ίδια περίοδο και για το ίδιο μέλος της οικογένειας στο κράτος διαμονής από το σύζυγο που άκει επαγγελματική δραστηριότητα στο έδαφος αυτού του κράτους.*

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δευτέρο τμήμα)

της 19ης Φεβρουαρίου 1981

στην υπόθεση 130/80 (αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασεως που υποβλήθηκε από τον αγορανομικό δικαστή του Arrondissementsrechtbank του Άμστερνταμ): ποινική διαδικασία κατά Fabrick voor Hoogwaardige Voedingsprodukten Keldermann BV (1)

(Γλώσσα της διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευτεί στη Συλλογή Νομολογίας του Δικαστηρίου)

Στην υπόθεση 130/80, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του αγορανομικού δικαστή του Arrondissementsrechtbank του Άμστερνταμ προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ με την οποία ζητείται η έκδοση, στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας κατά Fabrick voor Hoogwaardige Voedingsprodukten Keldermann BV, προδικαστικής απόφασεως ως προς την ερμηνεία του όρου «μέτρο αποτελέσματος ισοδυνάμου προς ποσοτικούς περιορισμούς επί των εισαγωγών», που προβλέπεται στο άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΟΚ, το Δικαστήριο (δευτέρο τμήμα), συγκείμενο από τον P. Pescatore, πρόεδρο τμήματος, τους A. Touffait και O. Due, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: F. Carotorti, γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέα, εξέδωσε στις 19 Φεβρουαρίου 1981 απόφαση, της οποίας το διατακτικό έχει ως εξής:

Ο όρος «μέτρο αποτελέσματος ισοδυνάμου προς ποσοτικούς περιορισμούς επί των εισαγωγών», που αναφέρεται στο άρθρο 30 της Συνθήκης, πρέπει να ερμηνευτεί με την έννοια ότι εμπίπτει στη διάταξη αυτή η νομική ρύθμιση Κράτους μέλους που όριζει ότι η ποσότητα ξηρής ούσιας του ψωμιού πρέπει να δρισκεται μεταξύ δύο συγκεκριμένων ορίων. εφόσον η ρύθμιση αυτή εφαρμόζεται για την εισαγωγή ψωμιού που παρασκευάζεται και πουλιέται νόμιμα σε άλλο Κράτος μέλος.

(1) ΕΕ αριθ. C 153 της 21. 6. 1980.

Προσφυγή που άσκησε στις 13 Φεβρουαρίου 1981 η SpA Oleifici Mediterranei κατά του Συμβουλίου και της Έπιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση 26/81)

Τό Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επελήφθη στις 13 Φεβρουαρίου 1981 προσφυγής κατά του Συμβουλίου και της Έπιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που άσκησε η SpA Oleifici Mediterranei, ιταλική εταιρεία με έδρα τό Quiliano (Savona), εκπροσωπούμενη από τόν Μ. Ε. Jakhian, δικηγόρο Βρυξελλών, μέ αντίκλητο τόν Μ. Ε. Arendt, δικηγόρο Λουξεμβούργου, Centre Louvigny, rue Philippe II, 34/B/IV.

Η προσφεύγουσα ζητάει από τό Δικαστήριο:

Νά κηρύξει τήν προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη και κατά συνέπεια νά καταδικάσει τήν Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, εκπροσωπούμενη από τά όργανα της, τό Συμβούλιο τών Υπουργών και τήν Έπιτροπή, νά καταβάλει στην προσφεύγουσα ως αποζημίωση τό ποσό τών 50 629 Λογιστικών Μονάδων, ως κεφάλαιο, και επί πλέον τόκους 8 % από τής 4ης Μαΐου 1979 μέχρις εκδόσεως τής αποφάσεως, και

Νά καταδικάσει τήν Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα στά έξοδα.

Έπικαλούμενοι ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η Έπιτροπή υπέπεσε σέ πταίσμα μέ τήν έκδοση του Κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 884/79. Προκειμένου νά λάβει μεταβατικά μέτρα σχετικά τήν εισαγωγή ελαιολάδου, λόγω αισθητής πτώσεως τής αντιπροσωπευτικής τιμής τής αγοράς και τής τιμής κατωφλίου, ή Έπιτροπή περιορίστηκε στην πρόβλεψη μιάς μειώσεως, που αντίστοιχει στις εφαρμοζόμενες εισφορές επί τών ποσοτήτων ελαιολάδου που εισήχθησαν από τήν 1η Απριλίου 1979 βάσει πιστοποιητικών, ως πρós τά όποια οι αιτήσεις είχαν κατατεθεί πριν άπ' αυτή τήν ήμερομηνία, παραλείποντας αντίθετα νά προβλέψει ένα μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος για τίς ποσότητες ελαιολάδου που εισήχθησαν από τήν 1η Απριλίου 1979 βάσει πιστοποιητικών που ελήφθησαν πριν άπ' αυτή τήν ήμερομηνία, για τήν εισαγωγή ποσότητας ελαιολάδου ίσης μέ ποσότητα ελαιολάδου που είχε εξαχθεί προηγουμένως (διαδικασία αποκαλούμενη «ex-im»).

Αυτή ή διαφορά μεταχειρίσεως μεταξύ δύο αντικειμενικά συγκρισίμων καταστάσεων συνιστά πταίσμα, που χαρακτηρίζεται από τήν παραβίαση ανωτέρων κανόνων δικαίου, έν προκειμένου, τής γενικής άρχής του δικαίου περί ίσης μεταχειρίσεως και μή διακρίσεως και τής άρχής του σεβασμού τής θεμιτής έμπιστοσύνης του πολίτη, που ισχύουν στο κοινοτικό δίκαιο. Τό πταίσμα αυτό προκάλεσε στην προσφεύγουσα ζημία, ή όποια συνίσταται στη μείωση τής άξιας τών ποσοτήτων που εισήγαγε μετά τήν 1η Απριλίου 1979 βάσει προγενεστέρων τής ήμερομηνίας αυτής πιστοποιητικών, μείωση τής άξιας ίσης μέ τή μείωση τής αντιπροσωπευτικής τιμής τής αγοράς και τής τιμής κατωφλίου, που άρχισε νά ισχύει τήν 1η Απριλίου 1979. Ακόμα κι αν αυτά τά μεταβατικά μέτρα ενέχουν έπιλογές οικονομικής πολιτικής, ή θεμελιώδης διαφορά μεταχειρίσεως μεταξύ δύο αντικειμενικά συγκρισίμων καταστάσεων συνιστά προφανή παραγνώριση και χαρακτηριστική παραβίαση τών προαναφερομένων άρχών.

Αν και τό Συμβούλιο, τροποποιώντας τίς συνθήκες λειτουργίας τής αγοράς του ελαιολάδου, δέν υπέπεσε σέ πταίσμα, ή άπουσία μεταβατικών μέτρων υπέρ επιχειρήσεων που βρίσκονται στην κατάσταση τής προσφεύγουσας, προξένησε σ' αυτή τήν κατηγορία πολιτών ζημία εξαιρετικής φύσεως, ή όποια τούς δημιούργησε δικαίωμα αποκαταστάσεως που θεμελιώνεται στην είς βάρος τους κατάλυση τής ισότητος άπέναντι στα δημόσια βάρη και στις φυσιολογικές δυσχέρειες τής κοινωνικής ζωής.

Αίτηση περί εκδόσεως προδικαστικής απόφασης, που υποβλήθηκε με την από 26ης Νοεμβρίου 1980 απόφαση του πρώτου τμήματος του Cour d'Appel των Βερσαλλιών, η οποία εκδόθηκε στην υπόθεση Άνώνυμη Έταιρεία των Etablissements Rohr κατά Dina Ossberger

(Υπόθεση 27/81)

Τό Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επελήφθη αίτησεως περί εκδόσεως προδικαστικής απόφασης που υποβλήθηκε με την από 26ης Νοεμβρίου 1980 απόφαση του πρώτου τμήματος του Cour d'Appel των Βερσαλλιών, η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο της υποθέσεως Άνώνυμη Έταιρεία των Etablissements Rohr στο Sarcelles κατά Dina Ossberger στο Weissenburg (Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας) και η οποία περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου την 16η Φεβρουαρίου 1981.

Τό Cour d'Appel των Βερσαλλιών ζητεί από τό Δικαστήριο νά άποφανθεί επί του άκολουθου έρωτήματος:

«Πρέπει νά γίνει δεκτό, έν όψει καθενός από τά κείμενα της συμβάσεως (τών Βρυξελλών) της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 που έχουν αντίστοιχα συνταχθεί στη γαλλική, γερμανική, ιταλική και όλλανδική γλώσσα, σύμφωνα με τό άρθρο 68 της Συνθήκης, ότι τό άρθρο 18 της ίδιας διευθυς συμφωνίας άπαγορεύει τήν παρουσίαση, από κοινου και έπικουρικά, υπερασπίσεως επί της ουσίας, όταν ή ένσταση άναρμοδιότητας που έπιφυλάσσει αυτό τό άρθρο έχει προβληθεί, ώστε νά κριθεί όριστικά τό ζήτημα της άρμοδιότητας πριν από κάθε συζήτηση επί της ουσίας, ή τό άρθρο 18, για τό όποιο πρόκειται, επιτρέπει, άν και δέν τό διευκρινίζει, νά προβληθεί ή ένσταση άναρμοδιότητας που προβλέπει μαζί με προτάσεις κοινές και έπικουρικές επί της ουσίας, ώστε νά έπιφυλάσσεται στο δικαστή που έχει έπιληφθεί ή δυνατότητα νά άποφανθεί, άν υπάρχει λόγος, με μία μόνο απόφαση τόσο επί της ουσίας όσο και επί της ένστάσεως, όπως παραδειγματικά προβλέπει ρητώς τό άρθρο 76 του νέου κώδικα πολιτικής δικονομίας, με μέτρα προστατευτικά του δικαιώματος της υπερασπίσεως.»

Προσφυγή που άσκήθηκε την 17η Φεβρουαρίου 1981 από τον Henri Étienne κατά της Έπιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση 35/81)

Στό Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων περιήλθε, την 17η Φεβρουαρίου 1981, προσφυγή ή όποια άσκήθηκε κατά της Έπιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από τον Henri Étienne, με εκπρόσωπο και άντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Michel Delvaux, δικηγόρο του δικηγορικού συλλόγου του Λουξεμβούργου, 16, Avenue Marie-Thérèse.

Ό προσφεύγων ζητεί από τό Δικαστήριο:

Νά δεχθεί τήν προσφυγή του,

Νά τήν κηρύξει παραδεκτή και βάσιμη, ως προς τό μέρος κατά τό όποιο ή προσβαλλόμενη Απόφαση άρνεϊται νά άναγνωρίσει τήν ήμερομηνία πραγματικής άναλήψεως των καθυκόντων του προσφεύγοντος, ως ύπαλλήλου της Έπιτροπής, για τον ύπολογισμό του άσφαλιστικού στατιστικού ίσοδυνάμου που προβλέπεται στο άρθρο 11, παράγραφος 1, του Παραρτήματος VIII του Κανονισμού ύπηρεσιακής καταστάσεως των ύπαλλήλων των Ε.Κ.,

Νά καταδικάσει τήν καθ' ής στά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κυριότερα έπιχειρήματα:

Ό προσφεύγων προσβάλλει τήν απόφαση με τήν όποια ή Έπιτροπή καθόρισε τον άριθμό των έτών που πρέπει νά ληφθουν ύπόψη, κατόπιν της μεταφοράς των δικαιωμάτων συντάξεως που

ὁ ἐν λόγῳ ἀπέκτησε στό Μεγάλο Δουκάτο τοῦ Λουξεμβούργου. Ὁ προσφεύγων ἰσχυρίζεται ὅτι προσελήφθη ὡς ὑπάλληλος σέ θέση τοῦ Ὀργανογράμματος (τακτική θέση) καί ὑπῆρθη στό συνταξιοδοτικό καθεστῶς τῶν Κοινοτήτων τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1958 καί ὅτι ἡ «μονιμοποίηση» του, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 11, παράγραφος 1, τοῦ Παραρτήματος VIII, τοῦ Κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ε.Κ., ἐγινε, συνεπῶς, κατά τό χρόνο ἐκεῖνο καί ὄχι κατά τό χρόνο τῆς θέσεως σέ ἰσχύ τοῦ ἀνωτέρω Κανονισμοῦ (τήν 1η Ἰανουαρίου 1962).

Αἴτηση ἐκδόσεως προδικαστικῆς ἀποφάσεως βάσει διατάξεως τοῦ Bundesgerichtshof τῆς 29ης Ἰανουαρίου 1981 στό πλαίσιο τῆς δίκης μεταξύ τῆς ἐταιρείας Effer SpA καί τοῦ συμβούλου σέ θέματα εὐρεσιτεχνιῶν (Patentanwalt) διπλωματούχου μηχανικοῦ Hans-Joachim Kantner

(Υπόθεση 38/81)

Μέ διάταξη τῆς 29ης Ἰανουαρίου 1981, πού περιήλθε στή γραμματεία τοῦ Δικαστηρίου στίς 19 Φεβρουαρίου 1981, τό Bundesgerichtshof, III τμήμα ἀστικῶν ὑποθέσεων, στό πλαίσιο τῆς δίκης μεταξύ τῆς ἐταιρείας Effer S.p.A. via C. Bonazzi ἀριθμός 12/14, Castel Maggiore (Bologna), Ἰταλία, καί τοῦ συμβούλου σέ θέματα εὐρεσιτεχνιῶν (Patentanwalt), διπλωματούχου μηχανικοῦ Hans-Joachim Kantner, Darmstädter Straße ἀριθμός 8, Langen, Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας, ζητεῖ ἀπό τό Δικαστήριο τῶν Ευρωπαϊκῶν Κοινοτήτων νά ἐκδώσει προδικαστική ἀπόφαση στό ἀκόλουθο ἐρώτημα:

Ἐχει ὁ ἐνάγων τήν εὐχέρεια ἐπιλογῆς τῆς δωσιδικίας τοῦ τόπου ἐκπληρώσεως, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 5, ἀριθμός 1, τῆς Συμβάσεως⁽¹⁾, ἀκόμα καί ὅταν ἀμφισβητεῖται ἡ ἐκτέλεση τῆς συμβάσεως ἀπό τήν ὁποία πηγάζει ἡ ἀξίωση πού ἀποτελεῖ τή βάση τῆς ἀγωγῆς;

(¹) Σύμβαση τῆς 27ης Σεπτεμβρίου 1968 περί δικαιοδοσίας καί ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων ἐπί ἀστικῶν καί ἐμπορικῶν ὑποθέσεων

(EE 1972, ἀριθ. L 299, σ. 32 γιά τό γαλλικό, γερμανικό, ἰταλικό καί ὀλλανδικό κείμενο).

(EE 1978, ἀριθ. L 304, σ. 17 γιά τό δανικό κείμενο).

(EE 1978, ἀριθ. L 304, σ. 36 γιά τό ἀγγλικό κείμενο).

(EE 1978, ἀριθ. L 304, σ. 55 γιά τό ἱρλανδικό κείμενο).

Προσφυγή πού ἄσκησε στίς 19 Φεβρουαρίου 1981 ἡ «Χαλυβουργική ΑΕ» κατά τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ευρωπαϊκῶν Κοινοτήτων

(Υπόθεση 39/81)

Τό Δικαστήριο τῶν Ευρωπαϊκῶν Κοινοτήτων ἐπελήφθη στίς 19 Φεβρουαρίου 1981 μιάς προσφυγῆς κατά τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ευρωπαϊκῶν Κοινοτήτων πού ἄσκησε ἡ Χαλυβουργική ΑΕ, ἐταιρεία τοῦ ἑλληνικοῦ δικαίου, μέ ἔδρα τήν Ἀθήνα, μέ ἐκπρόσωπο καί ἀντίκλητο στό Λουξεμβούργο τόν Maître André Elvinger, δικηγόρο τοῦ Λουξεμβούργου, 15, Côte d'Eich.

Η προσφεύγουσα ζητεί από τό Δικαστήριο:

- Νά άκυρώσει τήν άπόφαση τής 19ης Ίανουαρίου 1981, μέ τήν όποία ή Έπιτροπή τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καθόρισε γιά τήν άνωτέρω τίς ποσοτώσεις γιά τήν παραγωγή χάλυβος πού προβλέπονται από τίς Άποφάσεις 2794/80/EKAX και 3381/80/EKAX περί καθορισμού συστήματος ποσοτώσεων επί τής παραγωγής χάλυβος γιά τίς έπιχειρήσεις σιδηροβιομηχανίας,
- Νά καταδικάσει τήν Έπιτροπή τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στά έξοδα τής δίκης.

Ίσχυρισμοί και κυριότερα επιχειρήματα:

- Μή έφαρμογή τών Άποφάσεων 2794/80 και 3381/80/EKAX στις σιδηροβιομηχανίες τής Έλληνικής Δημοκρατίας: Οι Άποφάσεις αυτές, πού έκδόθηκαν πριν λάβει χώρα ή έλληνική προσχώρηση στις Συνθήκες, δέν συνιστούν πράξεις πού έλήφθησαν από τά κοινοτικά όργανα, στή διευρυμένη τους μορφή. Έξάλλου, οι Άποφάσεις αυτές δέν έγιναν άντικείμενο ύπογραφής ή έπικυρώσεως, βάσει τών Πράξεων περί προσχωρήσεως τής Έλληνικής Δημοκρατίας στις Ευρωπαϊκές Κοινοτήτες, διότι είναι μεταγενέστερες από τίς Πράξεις αυτές. Δέν εφαρμόζονται, λοιπόν, στις έλληνικές έπιχειρήσεις. Έστω κι άν ύποτεθεί, πάντως, ότι οι Άποφάσεις αυτές μπορούσαν νά άφορούν και τίς έλληνικές έπιχειρήσεις, είναι άκυρες γιά ό,τι τίς άφορα, διότι δέν άκολουθήθηκε ή διαδικασία πληροφόσεως και διαβουλεύσεως πού καθορίζεται από τίς Κοινές Δηλώσεις στήν Τελική Πράξη. Έξάλλου, ή Άπόφαση 2794/80 είναι άνεφάρμοστη στις έλληνικές έπιχειρήσεις λόγω τής ουσίας τής, του άντικειμένου τής και τής ιδιαιτερότητάς τής.
- Έπικουρικώς: Άκυρότητα τής άποφάσεως πού άποτελεί τή βάση τής προσβαλλόμενης άτομικής άποφάσεως, επειδή ή Άπόφαση 2794/80 είναι άκυρη γιά:
 - άνεπαρκή αίτιολογία άν όχι παραβίαση τών άρθρων 58, έδάφιο 1 και 74 τής Συνθήκης EKAX: ή Άπόφαση 2794/80 δέν περιλαμβάνει καμία άναφορά στό άρθρο 74 τής Συνθήκης, ενώ δέν μπορεί νά ληφθεί καμία άπόφαση βάσει του άρθρου 58 χωρίς νά ληφθεί ύπόψη ένδεχόμενη έφαρμογή του άρθρου 74.
 - Παραβίαση τών άρθρων 58, έδάφιο 1 και 74: είναι πρόδηλο ότι όχι μόνο ή μείωση τής παραγωγής στις χώρες τής Κοινής Άγοράς δέν έπιτρέπει από μόνη τής τή μείωση τής προσφοράς στό έπίπεδο τής ζήτησεως, άλλ' ότι άκόμα, και κυρίως από τό πρώτο τρίμηνο του 1981, έν όψει τής άνεπάρκειας τών μηχανισμών, τόσο μονομερών όσο και συμβατικών, πού έχουν δημιουργηθεί επί άλλων βάσεων, ή μείωση μόνο τής παραγωγής στις χώρες τής Κοινής Άγοράς θά άνοιξει άναγκαστικά στους παραγωγούς τρίτων χωρών ένα μεγαλύτερο τμήμα τής άγοράς αυτής.
 - Παραβίαση του άρθρου 58, έδάφιο 2: κάθε διάταξη ή όποια, γιά τίς έπιχειρήσεις τών όποιών τό σύνολο τών έγκαταστάσεων είναι μεταγενέστερο του 1974, βασίζει τίς ποσοτώσεις επί τής πραγματικής παραγωγής, κατά τήν περίοδο τής άναφοράς, άντι νά τίς βασίζει στήν ικανότητα παραγωγής, καταλήγει σέ εισαγωγή διακρίσεως.

Προσφυγή πού άσκησε στις 19 Φεβρουαρίου 1981 ή «Χαλυδουργία Θεσσαλίας ΑΕ» κατά τής Έπιτροπής τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση 40/81)

Τό Δικαστήριο τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έπελήφθη στις 19 Φεβρουαρίου 1981 προσφυγής κατά τής Έπιτροπής τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων πού άσκησε ή «Χαλυδουργία Θεσ-

σαλίας ΑΕ» εταιρεία του ελληνικού δικαίου με έδρα τόν Πειραιά με εκπρόσωπο και αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τόν Maître André Elvinger, δικηγόρο του δικηγορικού συλλόγου του Λουξεμβούργου, 15, Côte d'Eich.

Η προσφεύγουσα ζητεί από τό Δικαστήριο:

- Νά άκυρώσει τήν άπόφαση τής 26ης Ίανουαρίου 1981 μέ τήν όποία ή Έπιτροπή τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καθόρισε για τήν προσφεύγουσα τίς ποσοστώσεις για τήν παραγωγή χάλυβος πού προβλέπονται από τίς Άποφάσεις 2794/80/ΕΚΑΧ και 3381/80/ΕΚΑΧ περί καθορισμού συστήματος ποσοστώσεων επί τής παραγωγής χάλυβος για τίς επιχειρήσεις σιδηροβιομηχανίας,
- Νά καταδικάσει τήν Έπιτροπή τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στά έξοδα τής δίκης.

Οί *ισχυρισμοί και τά κυριότερα επιχειρήματα* είναι ταυτόσημα μέ έκείνα τής ύποθέσεως 39/81.

Προσφυγή πού άσκησε στις 19 Φεβρουαρίου 1981 ή «Μεταλλουργική Χάλυψ ΑΕ» κατά τής Έπιτροπής τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση 41/81)

Τό Δικαστήριο τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έπελήφθη στις 19 Φεβρουαρίου 1981 προσφυγής κατά τής Έπιτροπής τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων πού άσκησε ή «Μεταλλουργική Χάλυψ ΑΕ», εταιρεία του ελληνικού δικαίου, μέ έδρα τήν Άθήνα, μέ εκπρόσωπο και αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τόν Maître André Elvinger, δικηγόρο του δικηγορικού συλλόγου του Λουξεμβούργου, 15, Côte d'Eich.

Η προσφεύγουσα ζητεί από τό Δικαστήριο:

- Νά άκυρώσει τήν άπόφαση τής 3ης Φεβρουαρίου 1981, μέ τήν όποία ή Έπιτροπή τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καθόρισε για τήν προσφεύγουσα τίς ποσοστώσεις για τήν παραγωγή χάλυβος πού προβλέπονται από τίς Άποφάσεις 2794/80/ΕΚΑΧ και 3381/80/ΕΚΑΧ περί καθορισμού συστήματος ποσοστώσεων επί τής παραγωγής χάλυβος, για τίς επιχειρήσεις σιδηροβιομηχανίας,
- Νά καταδικάσει τήν Έπιτροπή τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στά έξοδα τής δίκης.

Οί *ισχυρισμοί και τά κυριότερα επιχειρήματα* είναι ταυτόσημα μέ έκείνα τής ύποθέσεως 39/81.

Προσφυγή που άσκησε στις 19 Φεβρουαρίου 1981 ή «SIDENOR» Steel Products Manufacturing Company S.A. κατά της Έπιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση 42/81)

Τό Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επελήφθη στις 19 Φεβρουαρίου 1981 προσφυγής κατά της Έπιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που άσκησε ή «SIDENOR» Steel Products Manufacturing Company S.A., μέ έδρα τήν Άθήνα, μέ εκπρόσωπο καί αντίκλητο στό Λουξεμβούργο τόν Maître André Elvinger, δικηγόρο του δικηγορικού συλλόγου του Λουξεμβούργου, 15, Côte d'Eich.

Η προσφεύγουσα ζητεί από τό Δικαστήριο:

- Νά άκυρώσει τήν άπόφαση της 20ής Ιανουαρίου 1981 μέ τήν όποία ή Έπιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καθόρισε για τήν προσφεύγουσα τίς ποσοστώσεις για τήν παραγωγή χάλυβος που προβλέπονται από τίς Άποφάσεις 2794/80 ΕΚΑΧ καί 3381/80 ΕΚΑΧ περί καθορισμού συστήματος ποσοστώσεων επί της παραγωγής χάλυβος για τίς έπιχειρήσεις σιδηροβιομηχανίας,
- Νά καταδικάσει τήν Έπιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στά έξοδα της δίκης.

Οί *ίσχυρισμοί καί τά κυριότερα επιχειρήματα* είναι ταυτόσημα μέ εκείνα της υποθέσεως 39/81.

Προσφυγή που άσκησε στις 19 Φεβρουαρίου 1981 ή «Ελληνική Χαλυβουργία ΑΕ» κατά της Έπιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση 43/81)

Τό Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επελήφθη στις 19 Φεβρουαρίου 1981 προσφυγής κατά της Έπιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που άσκησε ή «Ελληνική Χαλυβουργία ΑΕ», μέ έδρα τόν Πειραιά, μέ εκπρόσωπο καί αντίκλητο στό Λουξεμβούργο τόν Maître André Elvinger, δικηγόρο του δικηγορικού συλλόγου του Λουξεμβούργου, 15, Côte d'Eich.

Η προσφεύγουσα ζητεί από τό Δικαστήριο:

- Νά άκυρώσει τήν άπόφαση της 20ής Ιανουαρίου 1981 μέ τήν όποία ή Έπιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καθόρισε για τήν προσφεύγουσα τίς ποσοστώσεις για τήν παραγωγή χάλυβος που προβλέπονται από τίς Άποφάσεις 2794/80/ΕΚΑΧ καί 3381/80 ΕΚΑΧ περί καθορισμού συστήματος ποσοστώσεων επί της παραγωγής χάλυβος για τίς έπιχειρήσεις σιδηροβιομηχανίας,
- Νά καταδικάσει τήν Έπιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στά έξοδα της δίκης.

Οί *ίσχυρισμοί καί τά κυριότερα επιχειρήματα* είναι ταυτόσημα μέ εκείνα της υποθέσεως 39/81.

